

Raport z projektu

2024

Dr Kamila Kowalska
Uniwersytet Gdański

SPIS TREŚCI

I.	O projekcie.....	2
II.	Metodologia i zakres działań projektowych.....	4
III.	Desk research: oferta włączająca instytucji kultury w UE.....	6
IV.	Badania empiryczne: wywiady pogłębione i wizyty studyjne.....	8
V.	Dobre praktyki i rekomendacje.....	13
VI.	Wnioski.....	15
VII.	Promocja projektu.....	16
VIII.	O autorce.....	23

I. O PROJEKCIE

„Migracja to aktualny temat, ale nie nowa historia”

Immigrantmuseet, Farum (Denmark)

Mobilność wpisana w rzeczywistość XXI wieku jest z jednej strony pochodną tworzących się konieczności oraz potrzeb w zmieniających się uwarunkowaniach społecznych i politycznych, a z drugiej wynikiem osobistych wyborów jednostek, na które wpływają również postęp technologiczny i przyspieszony rozwój.

Towarzysząca mobilności wielokulturowość staje się codziennością wielu społeczności, a potrzeba włączania w aktywne i uczestniczące sąsiedztwo jest niepodważalnym faktem. Inkluzja społeczna realizuje się w różnych wymiarach i na różnych płaszczyznach: poprzez rynek pracy, edukację, bycie częścią społeczeństwa obywatelskiego, ale też poprzez uczestnictwo w życiu kulturalnym.

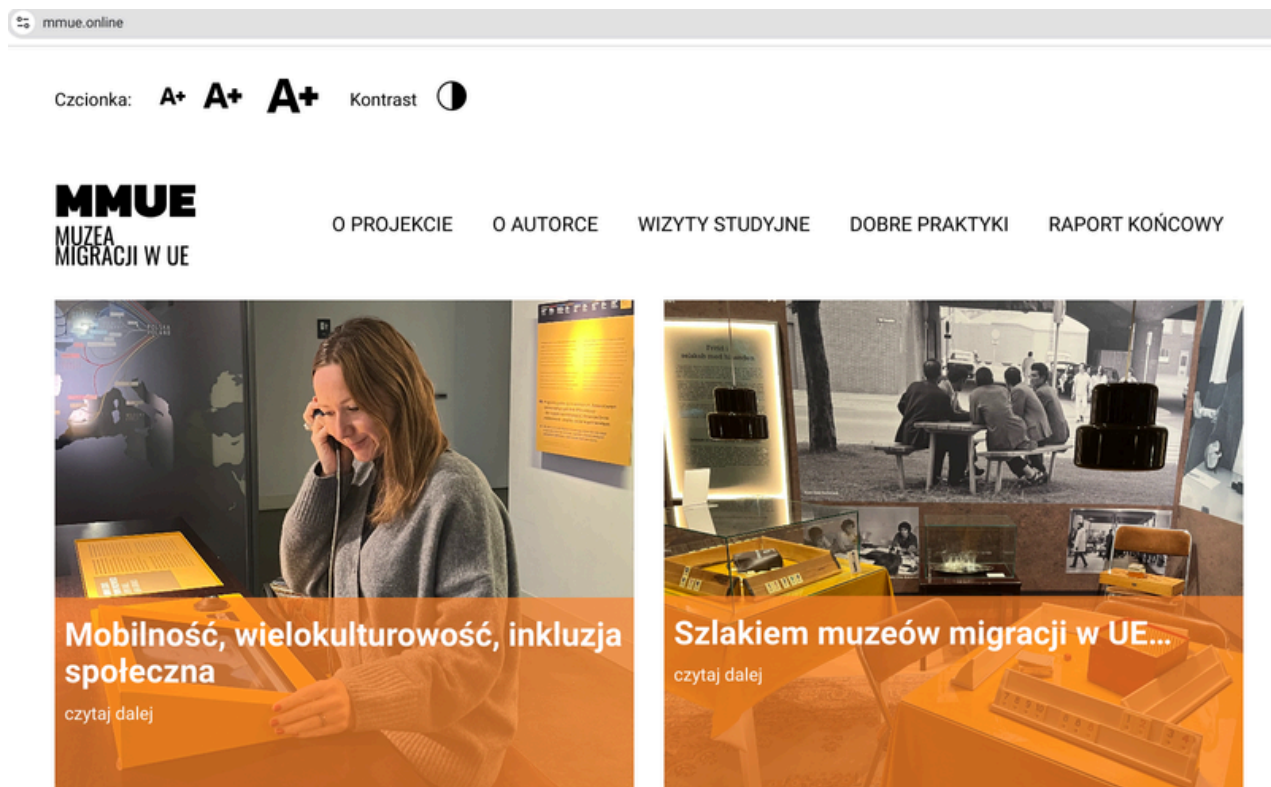
Projekt „Szlakiem muzeów migracji w UE - ku społeczeństwom wielokulturowym, gdzie mobilność jest fundamentalnym prawem. Dobre praktyki i rekomendacje dot. inkluzji społecznej w państwach przyjmujących”, który był realizowany w ramach stypendium Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększenia Odporności, stawiał sobie za cel analizę dobrych praktyk wypracowanych przez muzea migracji jako szczególne przykłady instytucji kultury w procesie inkluzji społecznej. Podstawowym zadaniem było zidentyfikowanie powtarzających się „historii sukcesu”, które sprawdziły się w różnych kontekstach społeczno-ekonomiczno-politycznych państw członkowskich Unii Europejskiej.

W ramach wstępnych działań projektowych przeanalizowana została oferta wielu instytucji kultury działających w krajach UE (ze szczególnym uwzględnieniem muzeów migracji), która była skierowana do osób z doświadczeniem migracji lub włączała te osoby jako twórców-twórczynie, pracowników-pracowniczki oraz odbiorców-odbiorczynie.

O PROJEKCIE

Przeprowadzone następnie w empirycznej fazie projektu indywidualne wywiady pogłębione z praktykami i praktyczkami związanymi z muzeami migracji w UE oraz wizyty studyjne w czterech wybranych krajach unijnych, pozwoliły nabyć szczegółową wiedzę w zakresie efektywnego tworzenia inkluzywnej oferty wielokulturowej oraz jej promocji przez instytucje kultury w wybranych państwach członkowskich.

Pozyskane informacje, dobre praktyki i rekomendacje zostały zamieszczone na dedykowanej projektowi stronie internetowej (<https://mmue.online/>), w związku z tym są dostępne dla osób zainteresowanych tematyką inkluzji społecznej poprzez szeroko pojętą działalność kulturalną.

II. METODOLOGIA I ZAKRES DZIAŁAŃ PROJEKTOWYCH

Metodologia działań projektowych łączyła analizę danych zastanych (desk research) z elementem empirycznym - pogłębionymi wywiadami indywidualnymi (Individual In-depth Interview) oraz wizytami studyjnymi w wybranych muzeach migracji w państwach Unii Europejskiej. W ramach projektu zostały podjęte poniższe działania:

- 1) Analiza inkluzywnej oferty wielokulturowej w wybranych instytucjach kultury w UE (ze szczególnym uwzględnieniem muzeów migracji), poprzez przegląd stron internetowych tych podmiotów, a także kwerendę kwestionariuszową, na którą odpowiedzieli pracownicy i pracowniczki oraz kuratorzy i kuratorki tych instytucji.
- 2) Realizacja 4 wizyt studyjnych w muzeach migracji państw unijnych mających doświadczenie w promocji inkluzji, wielokulturowości i mobilności. Kraje dawnej "Piętnastki" dużo wcześniej niż Polska zyskały imigracyjny charakter. Wiele instytucji kultury z tych państw posiada duże doświadczenie w zakresie tematyki migracyjnej, wielokulturowości oraz inkluzji społecznej. Wizyty studyjne pozwoliły zaznajomić się z prowadzonymi przez te podmioty działaniami, poznać ich dobre praktyki, nawiązać kontakty oraz współpracę merytoryczną.

METODOLOGIA I ZAKRES DZIAŁAŃ PROJEKTOWYCH

3) Przeprowadzenie 6 spotkań online z reprezentantami i reprezentantkami instytucji kultury z Unii Europejskiej. Spotkania zostały zrealizowane w formie indywidualnych wywiadów pogłębionych. Do udziału zaproszeni zostali eksperci i ekspertki z sektora kultury posiadający duże doświadczenie w realizacji działań inkluzywnych i o charakterze wielokulturowym.

4) Przeprowadzenie 2 spotkań online z badaczami i badaczkami zajmującymi się zagadnieniem łączenia kultury, migracji i mobilności. Także te spotkania były realizowane w formie indywidualnych wywiadów pogłębionych, według opracowanego wcześniej scenariusza. Do udziału zaproszeni zostali przedstawiciele świata nauki z Polski i z zagranicy, zajmujący się szeroko pojętą problematyką inkluzji i integracji osób z doświadczeniem migracji.

5) Organizacja 2 warsztatów online podsumowujących projekt z udziałem jego uczestników i uczestniczek oraz zaproszonych praktyków, praktyczek, badaczek i badaczy: pierwsze spotkanie było przeznaczone dla sektora kultury, a drugie dla sektora nauki. Zadaniem warsztatów było omówienie pozyskanych w trakcie realizacji projektu wiedzy oraz informacji, a także dyskusja nad dobrymi praktykami w celu wypracowania ostatecznych wniosków i rekomendacji.

6) Ostatnim z zaplanowanych działań było seminarium zamykające projekt, podczas którego zostały przedstawione ostateczne wyniki realizowanego w ramach stypendium KPO przedsięwzięcia. Spotkanie zakończyła ciekawa dyskusja oraz wymiana doświadczeń i dobrych praktyk pomiędzy uczestnikami, wśród których znaleźli się m.in. pracownicy i pracowniczki instytucji kultury, a także praktycy i praktyczki sektorów edukacji i mediacji.

III. DESK RESEARCH: OFERTA WŁĄCZAJĄCA INSTYTUCJI KULTURY W UE

Pierwszym z podjętych działań projektowych była analiza danych zastanych (desk research na podstawie konsultacji stron internetowych), której celem była identyfikacja 10 muzeów migracji oraz innych instytucji kultury w państwach UE (włączając Wielką Brytanię), posiadających duże doświadczenie w zakresie działań dotyczących wielokulturowości, promocji mobilności, inkluzji społecznej oraz integracji osób z doświadczeniem migracji. Wynikiem było zmapowanie różnego rodzaju inicjatyw podejmowanych przez te podmioty na rzecz inkluzji osób z doświadczeniem migracji jako twórców/twórczyń, odbiorców/odbiorczyń. Poniższa tabela przedstawia niektóre z tych projektów.

Państwo, miasto	Instytucja kultury	Projekty
Wielka Brytania, Londyn	Migration Museum	<ul style="list-style-type: none">• https://www.migrationmuseum.org/us/our-permanent-home/• https://www.migrationmuseum.org/exhibition/all-our-stories-migration-and-the-making-of-britain/• https://www.migrationmuseum.org/exhibition/inside-outside-and-all-in-between/• https://www.migrationmuseum.org/a-toolkit-for-co-created-community-engagement-projects-produced-by-our-peoples-panel-and-network/
Niemcy, Oberhausen	kitev - Kultur im Turm e.V	<ul style="list-style-type: none">• http://refugeeskitchen.de
Szwecja, Växjö	Utvandrarnas hus - The house of Emigrants	<ul style="list-style-type: none">• Migrationstories in the past and present• Road to freedom• Exhibition "I came alone"

DESK RESEARCH: OFERTA WŁĄCZAJĄCA INSTYTUCJI KULTURY W UE

Państwo, miasto	Instytucja kultury	Projekty
Niemcy, Bremerhaven	Deutsches Auswandererhaus - German Emigration Center	<ul style="list-style-type: none"> • https://dah-bremerhaven.de/exhibitions/polnisch-deutsche-geschichten • https://dah-bremerhaven.de/exhibitions/archive?p=2
Niemcy, Berlin	Stiftung Exilmuseum	<ul style="list-style-type: none"> • https://stiftung-exilmuseum.berlin/en/aktuell/meinexilmuseum
Włochy Rzym	M.A.U.Mi - Museo di arte urbana sulle migrazioni	<ul style="list-style-type: none"> • https://www.ascs.it/en/m-a-u-mi/
Holandia, Rotterdam	Fenix	<ul style="list-style-type: none"> • https://fenix.nl/en/suitcase-labyrinth/ • https://fenix.nl/en/the-family-of-migrants/ • https://fenix.nl/en/all-directions/
Belgia, Molenbeek	Migratie Museum Migration	<ul style="list-style-type: none"> • https://mmm.brussels/en/edu/workshop-migrant-xyz/ • https://mmm.brussels/en/edu/ateliers-bxl184/ • https://mmm.brussels/en/events/expo-archipelago-abroad/ • https://mmm.brussels/en/events/expo-on-est-la/
Dania, Kopenhaga	IMMART	<ul style="list-style-type: none"> • https://immart.dk/immart-grow/ • https://immart.dk/immart-dinner/
Belgia, Antwerpia	Red Star Line Museum	<ul style="list-style-type: none"> • https://redstarline.be/en/content/corporations • https://redstarline.be/en/content/renting-venue

IV. BADANIA EMPIRYCZNE: WYWIADY POGŁĘBIONE I WIZYTY STUDYJNE

Zaplanowane i następnie zrealizowane wywiady empiryczne odbyły się w okresie październik - grudzień 2024 roku i zostały przeprowadzone z następującymi respondentami i respondentkami:

- przedstawicielami i przedstawicielkami wybranych na podstawie analizy danych zastanych instytucji kultury;
- ludźmi kultury wywodzącymi się ze środowisk imigranckich, zaangażowanymi w działalność włączającą osoby z doświadczeniem migracji;
- a także z badaczami i badaczkami zajmującymi się problematyką inkluzji i integracji migrantów i migrantek w społeczeństwach przyjmujących Unii Europejskiej.

Celem wywiadów była identyfikacja oraz dyskusja nad dobrymi praktykami, możliwymi do zaadoptowania w różnych państwach UE, a także określenie największych wyzwań i barier w dostępie do kultury ze strony osób z doświadczeniem migracji. Obrana metodologia zakładała przeprowadzenie indywidualnych wywiadów pogłębionych (IDI).

Na kolejnym etapie, na podstawie wcześniejszych wywiadów, zostały wybrane cztery placówki, w których odbyły się wizyty studyjne, mające za zadanie dogłębne poznanie omawianych wcześniej projektów i praktyk. Mocną stroną przedsięwzięcia było to, że do udziału w badaniu zaproszone zostały osoby pracujące w różnych typach muzeów migracji. Dzięki temu udało się wyodrębnić dobre praktyki, które można zastosować w różnorodnych instytucjach kultury.

Wizyty odbyły się w Berlinie (Niemcy), Farum (Dania), Rzymie (Włochy) oraz Växjö (Szwecja). Wybrane instytucje różniły się między sobą statusem, profilem oraz czasem rozpoczęcia działalności. Łączyła je natomiast misja prowadzenia aktywności na rzecz szeroko pojętej inkluzji społecznej. Poniżej przedstawiona została krótka charakterystyka każdej z odwiedzonych placówek.

BADANIA EMPIRYCZNE: WYWIADY POGŁĘBIONE I WIZYTY STUDYJNE

1. Berlińskie muzeum wychodźstwa (Exilmuseum) mieści się aktualnie w tymczasowej siedzibie. Docelowo ma zostać przeniesione w okolice dawnego dworca Anhalter, gdy projektowany tam muzealny budynek zostanie ukończony. Główna narracja placówki koncentruje się na latach 1933-1945, gdy na skutek prześladowań przez nazistów, około pół miliona osób opuściło Niemcy, rozpoczynając swoją podróż właśnie z dworca Anhalter. Muzeum wychodźstwa w Berlinie chce opowiadać historie ludzi, którzy stanęli w obliczu tego losu, budując jednocześnie pomost ku terażniejszości i rozważając nad dzisiejszym doświadczeniem ucieczki i wykorzenia.

BADANIA EMPIRYCZNE: WYWIADY POGŁĘBIONE I WIZYTY STUDYJNE

2. Muzeum Imigracji w Farum koło Kopenhagi koncentruje się na dokumentowaniu kulturowej historii imigracji oraz opowiadaniu o 500-letniej tradycji migracji do Danii, począwszy od XVI wieku po czasy teraźniejsze. Placówka przedstawia aktualny temat z perspektywy historycznej i skupia się na ludziach i ich osobistych historiach. Muzeum rozpoczęło działalność w styczniu 2012 roku, wstęp do niego jest bezpłatny.

BADANIA EMPIRYCZNE: WYWIADY POGŁĘBIONE I WIZYTY STUDYJNE

3. Rzymskie muzeum murali o tematyce migracyjnej mieści się na dziedzińcu dawnego seminarium duchownego Skalabrynianów, a dziś placówki pomagającej uchodźcom w integracji społecznej i emancypacji ekonomicznej, umożliwiając przejście od życia w społeczności ośrodków recepcyjnych do pełnej autonomii. Na ścianach ogrodu można przyglądać się 10 dziełom sztuki ulicznej wykonanym przez znanych artystów street artu, które opowiadają historię migracji do Rzymu. Muzeum zostało zainaugurowane we wrześniu 2022 roku i jest wynikiem współpracy stowarzyszeń kościelnych i laickich oraz instytucji działających na rzecz integracji oraz inkluzji społecznej.

BADANIA EMPIRYCZNE: WYWIADY POGLĘBIONE I WIZYTY STUDYJNE

4. Dom Emigrantów w Växjö (Szwecja) prezentuje okres emigracji od 1850 do 1930 roku, kiedy to 1,3 miliona Szwedów wyjechało do USA. Placówka znajduje się w historycznym szwedzkim rejonie emigracyjnym Kronoberg. Dom Emigrantów został otwarty w sierpniu 1968 roku i jest największym w regionie nordyckim instytutem skupiającym się na szwedzkiej emigracji do Ameryki Północnej.

V. DOBRE PRAKTYKI I REKOMENDACJE

Wiele z poznanych w trakcie realizacji projektu dobrych praktyk wywołało bardzo pozytywne efekty w kontekście inkluzji społecznej. Pogłębiona analiza tych działań pozwoliła na wyodrębnienie powtarzających się „historii sukcesu”, które sprawdziły się w różnych kontekstach społeczno-ekonomiczno-politycznych państw przyjmujących. Poniżej zebrany został katalog tych aktywności, które mogą posłużyć za inspirację dla różnych podmiotów z sektora kultury, stawiających sobie za cel tworzenie aktywnej i włączającej społeczności.

Nr 01 – Bezpieczna przestrzeń

Funkcjonowanie muzeów migracji oraz innych instytucji kultury jako przyjaznej i bezpiecznej przestrzeni spotkań, miejsc cyklicznej aktywności (np. artystycznej, ale też kulinarnej, zdobywania nowych kompetencji, np. językowych) dla szeroko rozumianej lokalnej społeczności (ludności rdzennej, migrantów i migrantek wewnętrznych, cudzoziemców i cudzoziemek);

Nr 02 – Wyjście w teren

Programowanie części działalności instytucji kultury poza jej główną siedzibą. Dotarcie np. z sezonową ofertą do miejsc spotkań społeczności lokalnej w przestrzeni miejskiej;

Nr 03 – Szersze ujęcie migranta

Włączenie w narrację migracyjną drugiego i trzeciego pokolenia migrantów i migrantek, a także osób z lokalnej społeczności mających jakiegokolwiek doświadczenie (nawet krótkiej) mobilności, w tym również reemigrantów;

Nr 04 – Platformy debaty

Instytucje kultury działające jako miejsca spotkań i dyskusji, przeznaczone dla społeczności lokalnych (w tym osób z doświadczeniem migracji), gdzie zwraca się uwagę na pluralizm myśli, spojrzeń, punktów widzenia, gdzie prowadzone są pewnego rodzaju „konsultacje społeczne” na ważne tematy. W ten sposób każdy ma możliwość wypowiedzenia się, udziału w dyskusji, ale też jej zainicjowania, zaprezentowania różnorodności myśli (odejście od postrzegania cudzoziemców i cudzoziemek wyłącznie jako odbiorców/odbiorczyń, beneficjentów/beneficjentek);

DOBRE PRAKTYKI I REKOMENDACJE

Nr 05 – Oddanie przestrzeni

Stworzenie miejsca na inną narrację na temat migracji, sztuki, kultury niż ta dominująca w państwach zamieszkania – poprzez to instytucje kultury są widziane przez osoby z doświadczeniem innych kultur i języków jako również ich (utożsamiają się z nimi, rozpoznają jako swoje);

Nr 06 – Współtworzenie narracji

Zaproszenie społeczności cudzoziemskich do współtworzenia narracji oraz oferty programowej muzeów migracji i innych instytucji kultury – koncepcja tzw. co-creators, współtwórców i współtwórczyń;

Nr 07 – Gate keepers

Zaangażowanie w działalność instytucji kultury tzw. gate keepers, czyli „osób wprowadzających”, wywodzących się ze społeczności migranckich – cudzoziemskich ambasadorów instytucji kultury, migranckie rady, prowadzenie współpracy ze stowarzyszeniami zajmującymi się zagadnieniami wielokulturowości;

Nr 08 – Historia narodowa

Jasny przekaz instytucji kultury, w tym ogólnie muzeów (ze szczególnym naciskiem na muzea migracji), pokazujący migrację jako część historii narodowej – realizacja projektów wzmacniających świadomość tego faktu (zmniejsza się w ten sposób różnica pomiędzy przyjezdnymi i autochtonami, bo mobilność jest wpisana w tożsamość wielu narodów).

VI. WNIOSKI

Przedsięwzięcie prowadzone w ramach stypendium Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększenia Odporności pokazało potrzebę dalszego zgłębiania zagadnienia integracji i inkluzji społecznej poprzez działalność instytucji kultury w krajach Unii Europejskiej. Istota tej tematyki, jej rozwój w ostatnich latach, a także różnorodność prowadzonych inicjatyw mających na celu włączanie osób z doświadczeniem migracji w działalność sąsiedzkiej społeczności opartej na współpracy, dialogu i dzieleniu zainteresowań, to kwestie, które były podnoszone na forum dyskusyjnym projektu zarówno przez badaczy jak i praktyków.

Zebrany w projekcie materiał empiryczny, opisujący zarówno dobre praktyki jak i bariery oraz wyzwania zidentyfikowane przez wybrane instytucje kultury w państwach członkowskich w zakresie włączania w działalność tych podmiotów osób z doświadczeniem migracji posłuży opracowaniu różnorodnych opracowań tematycznych, które będą sukcesywnie zamieszczane na stronie internetowej przedsięwzięcia - <https://mmue.online/> .

VII. PROMOCJA PROJEKTU

Przedsięwzięcie było promowane za pomocą środków cyfrowych: w szczególności platform FB, X, LinkedIn oraz dedykowanej projektowi strony internetowej, na której zostały zamieszczone m.in. dobre praktyki z różnych krajów Unii Europejskiej - <https://mmue.online/>

Poniżej przedstawione zostały przykładowe posty na mediach społecznościowych, które mówiły o projekcie:

Nr 01 – Facebook

Kamila Kowalska

6 gru 2024 · ⚙️

Fantastyczne doświadczenie uczestnictwa dziś w bardzo inspirującej konferencji „Więcej kultury” – o roli kultury w inkluzji cudzoziemców i cudzoziemek. Mnóstwo praktycznych przykładów, osobistych doświadczeń, a dla mnie ogromna przyjemność i pierwsza okazja by zaprezentować wyniki projektu „Szlakiem muzeów migracji w UE...”, który prowadzę w ramach stypendium Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększenie Odporności ([#KPOdlakultury](#)). Serdecznie dziękuję [Pomorskie](#) za zaproszenie mnie do uczestnictwa w tym wydarzeniu, współorganizowanym przez [Nadbałtyckie Centrum Kultury w Gdańsku](#) w niezwyklej scenerii [Centrum św. Jana w Gdańsku](#)

PROMOCJA PROJEKTU

Nr 01 – Facebook

Kamila Kowalska

11 gru 2024 · ⚙️

[#KPO](#) [#KPOdlakultury](#)

"Szlakiem muzeów migracji w UE - wielokulturowość, mobilność, inkluzja społeczna..." to projekt, który dał mi dużo nowej wiedzy i sprawił, że spotkałam wiele osób, które chciały podzielić się ze mną doświadczeniami i dobrymi praktykami na temat tego jak tworzyć społeczności oparte na wspólnych wartościach, bez znaczenia kto kiedy i skąd przyjechał. Bo generalnie większość z nas kiedyś skądś przyjechała. Powoli tworzy się strona tego projektu: na "jej łamach" podam dalej to, czego się dowiedziałam [#staytuned](#) 😊

MMUE
MUZEA
MIGRACJI W UE

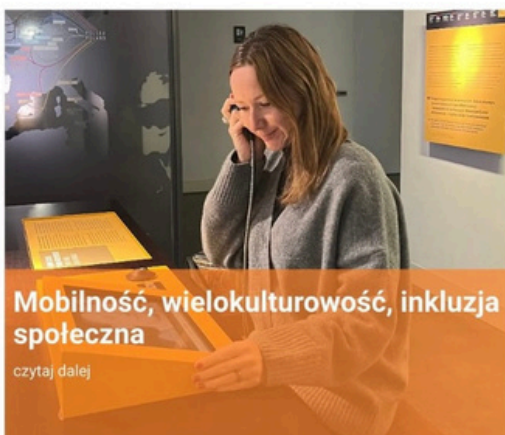
[O PROJEKCIE](#)

[O AUTORCE](#)

[WIZYTY STUDYJNE](#)

[DOBRE PRAKTYKI](#)

[RAPORT KOŃCOWY](#)

PROMOCJA PROJEKTU

Nr 01 – Facebook

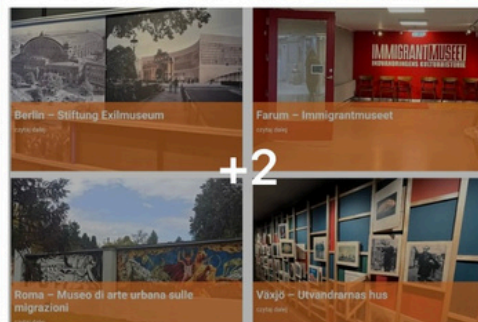
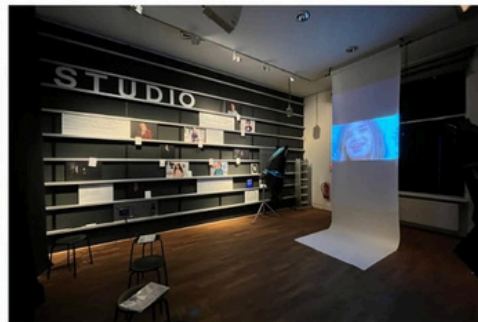
Kamila Kowalska

31 gru 2024 · ⚙️

#KPO #KPOdlakultury

W tym ostatnim dniu roku, trochę backstage'u podsumowującego zakończony w tych dniach projekt "Szlakiem muzeów migracji w UE - ku społeczeństwom wielokulturowym, gdzie mobilność jest fundamentalnym prawem...", który realizowałam w ramach stypendium Krajowego PI... [Zobacz więcej](#)

58

18 komentarzy

PROMOCJA PROJEKTU

Nr 02 – Platforma X

Kamila Kowalska @_kamilako... · 1.12.2024 ...
[#KPOdlakultury](#)

"Szlakiem muzeów migracji w UE - mobilność, wielokulturowość, inkluzja społeczna", to projekt, który realizuję ze środków Krajowego Planu Odbudowy. Pierwsze wyniki pokażę 6.12 w Gdańsku na konferencji "Więcej kultury. Integracja międzykulturowa poprzez kulturę".

Muzea migracji w UE: mobilność, wielokulturowość, inkluzja społeczna

KRAJOWY
PLAN
ODBUDOWY

Rzeczpospolita
Polska

Sfinansowane przez
Unię Europejską
NextGenerationEU

PROMOCJA PROJEKTU

Nr 03 – LinkedIn

Kamila Kowalska · Ty

Assistant professor at the University of Gdańsk...

1 mies. · 🌐

"Szlakiem muzeów migracji w UE..." - projekt, o którym jeszcze nie pisałam z przyczyn formalnych, a który jest od kilku miesięcy w trakcie realizacji i który w ... więcej

PROMOCJA PROJEKTU

Nr 04 – Konferencja „Więcej kultury”

Projekt był również promowany podczas konferencji pt. "Wpływ działań i inicjatyw kulturalnych na integrację migrantów i migrantek", która odbyła się w dniu 6 grudnia 2024 roku w Centrum św. Jana w Gdańsku. Wydarzenie „Więcej kultury. Międzynarodowa integracja poprzez kulturę”, zorganizowane przez Województwo Pomorskie we współpracy z Nadbałtyckim Centrum Kultury w Gdańsku zgromadziło ekspertów, przedstawicieli instytucji publicznych, organizacji pozarządowych oraz osoby z doświadczeniem migracji.

PROMOCJA PROJEKTU

Nr 04 – Konferencja “Więcej kultury...”

Foto: Łukasz Tokarczyk/KMW UMWP i Karol Stańczak

VIII. O AUTORCE

Kontakt:

kamila.kowalska@ug.edu.pl

Nazywam się Kamila Kowalska. Jestem adiunktem w Instytucie Politologii Uniwersytetu Gdańskiego. Ukończyłam prawo i stosunki międzynarodowe na Uniwersytecie Wrocławskim oraz studia podyplomowe z zakresu migracji i uchodźstwa na Uniwersytecie "Sapienza" w Rzymie. Stopień doktora nauk społecznych w dyscyplinie nauki o polityce i administracji uzyskałam na Wydziale Nauk Politycznych i Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Warszawskiego.

Badam migracje od ponad dwóch dekad. Jestem członkinią Zespołu analiz polityki migracyjnej w Komitecie Badań nad Migracjami Polskiej Akademii Nauk, Obserwatorium Migracji na Uniwersytecie Gdańskim oraz Rady naukowej czasopisma „Polski Przegląd Migracyjny”. Współpracuję też z Ośrodkiem Badań nad Migracjami Uniwersytetu Warszawskiego. Interesuję się zagadnieniami polityk migracyjnych, integracyjnych i wobec diaspy, migracjami pracowników wysoko wykwalifikowanych oraz migracjami kobiet, a także przedsiębiorczością migrancką.

Wielokulturowość, inkluzja społeczna migrantów i migrantek oraz szeroko pojęta mobilność są też częścią mojego osobistego doświadczenia, gdyż spędziłam poza granicami Polski ponad dwadzieścia lat.